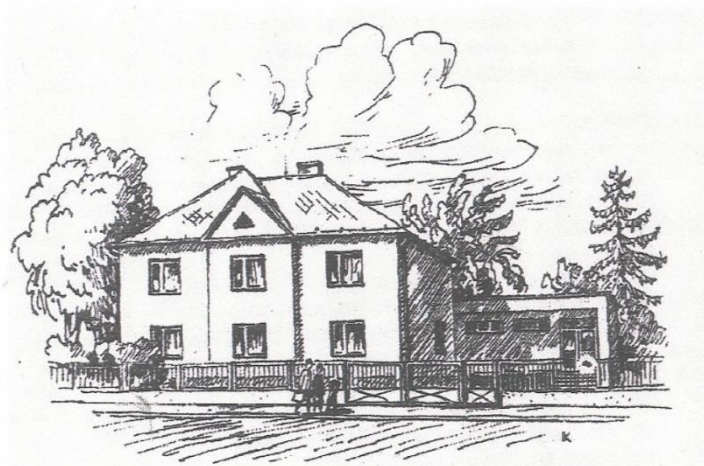

Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám.

Jan 15,7.

Březen 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 4.3. – Duch svatý a církev
- 11.3. – Duch svatý, Boží slovo a modlitba
- 18.3. – Zarmucování a odmítání Ducha svatého
- 25.3. – Dílo Ducha svatého

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola
4.3.	Chára	Veselý	Burešová
11.3.	Pimek	Mroček	Pimková
18.3.	Tyšerová	Šlosárek - VP	Burešová
25.3.	Petrovičová	Kubičik	Chára

Blahopřání k narozeninám

- 5.3. – Pimková Zdeňka
- 14.3. – Mroček Bohumil
- 21.3. – Tyšerová Květuše
- 31.3. – Vráblová Adéla

ADRA Klub zdraví informuje

- 16.3. – Sedm let vzhůru nohama, M.Čuboková
- 30.3. – Krajka na cestách, B.Hambálková

On si nás zamiloval

Uplynul únor, měsíc, ve kterém se slaví svátek sv. Valentina. Valentin byl kněz ze střeđoitalského Interamni (dnes Terni), který přes zákaz oddával křesťanské snoubence. Zemřel mučednickou smrtí kolem r. 270 po Kristu. Dnes se připomínka jeho mučednické smrti slaví jako svátek zamilovaných. Taky už jste někdy dostali „Valentýnku“? Já vím, dnes je to svátek spíše angloamerický, u nás od dob středověku upadl v zapomnění. Ale jak by to vypadalo, kdyby Bůh každému, koho miluje, poslal Valentýnku? Že je to hloupost? Ale vždyť on říká u Jana 3,16: „Nebo tak Bůh miloval svět, že syna svého jednorozeného dal: aby každý kdož věří v něho, nezhynul, ale měl život věčný.“ Co jiného je to, než vyznání lásky.

My, kteří jsme v církvi od malička, jej známe už dlouho. Možná to byl první biblický verš, který jsme se v sobotní školce naučili. Tehdy to byla jen věta, něco jako básnička. My měli větší radost z toho, že jsme se to naučili, než z obsahu samého. Kdy jsme si uvědomili smysl těch slov? Kdy se nám stalo, že jsme si uvědomili Jeho lásku? Každý asi jindy a jinak. Uvědomujeme si stále, co pro nás udělal. Chápeme to jen hlavou nebo i srdcem? Dovedeme Bohu odevzdat svůj život na každý den? Navázat s Ním vztah, aby na nás jeho slovo začalo promlouvat, to je jako s člověkem. Když jej potkáme poprvé, náš vztah je neutrální. Když jej více poznáváme, budujeme si vzájemný vztah. S Bohem je to podobné. Když se mu odevzdáme, necháme se Jeho láskou přemoci a budeme mu důvěřovat v každém okamžiku života. Tím více se ponoříme do Jeho slova, tím více jej budeme číst, pak začneme objevovat Jeho povahu a to, tím více na nás začne promlouvat.

Někdy se nám ale zdá, že nás nemá tak rád, jak slibuje. Vždyť nám nedá, co my jsme si vysnili a toužíme po tom! Já jsem měl také divný pocit, když většina kamarádů měla manželku a děti a já byl stále sám. Tehdy jsem nevěděl, že kousek ode mne čeká nějaká Simona. On to věděl a uchránil mě od vztahů, které by možná neměly budoucnost. Každý bychom našli v životě okamžiky, kdy se nám zdálo, že on nás nemiluje, když nám nesplní naše touhy a přání. Přesto nás miloval, a právě proto nám nedal, po čem toužíme. Takto zpětně si to dovedeme uvědomit. Ale učme se hledat Jeho lásku a vůli v každém okamžiku našeho života, v každé drobnosti. Zjistíme, že Bůh nám takové „valentýnky“ připomenutí své lásky posílá každý den. Jen je pro své starosti a problémy, které jsou ničím proti Jeho utrpení na kříži, neumíme vidět. Denně se radujme z Jeho nekonečné lásky a šířme ji kolem sebe.

Petr Kimler

Alianční bohoslužby 2017

Můj děda byl vůbec prvním adventistou na Valašsku. Podobně jako moje matka jsem i já vyrůstal mezi touto křesťanskou skupinou. Přirozeně mě zformovala k názoru, že je tou jedinou správnou na celé zeměkouli.

Vedle toho mě už od dětství trápila vtíravá otázka: Jak k tomu přijdou moji kamarádi evangelíci? Také věří v Pána Boha, také se účastní bohoslužeb, také se jim komančové vysmívají a přitom se střemhlav řítí do pekel. Zdálo se mi to tak trochu nefér.

Připomínám, že se má školní docházka odehrávala v dobách pracovních sobot. Petr a já jsme každou chyběli. Někdy v šestce došla soudružce třídní trpělivost a dala nám před celou třídou ultimátum: „Pokud příští sobotu nepřijdete do školy, předám to prokurátorovi.“ O přestávce se stal zázrak. Skoro všichni spolužáci, vesměs evangelíci, se kolem nás seběhli se slovy: „Hoši, vydržte, stojíme při vás!“ Tehdy jsem začal poprvé přehodnocovat. Do školy jsme, samozřejmě, nepřišli...

Podobných příležitostí k přehodnocování se odehrálo daleko víc. Na vojně, v zaměstnání, dokonce i v sousedství. Věřící všech možných odstínů nám šli vyložené na ruku. Navíc jsem si nemohl nevšimnout, že většina z nich je na tom s praktickým prožíváním svého pojetí víry daleko lepší než já. A došla mi jedna naprosto zásadní věc. Jsem hříšník a potřebuji Zachránce. Stejně jako ten evangelík, charismatik či katolička. Pokud se sejdeme na této platformě, jsme si absolutně rovni. Můžeme se spolu modlit, zpívat chvalozpěvy a třeba i diskutovat o rozdílech.

Bohu díky jsem se na stará kolena dočkal doby, kdy se už s jinak věřícími nemusíme ignorovat, podezírat či nekonečně srovnávat. Kdy nám už nestačí jen pouhá tolerance. Nastala doba, kdy se začínáme mít upřímně rádi. Alianční shromáždění, alespoň ta ve Valmezu, o tom nepochybně svědčí.

František Publikán Tomanec, vnuk prvního valašského adventisty☺

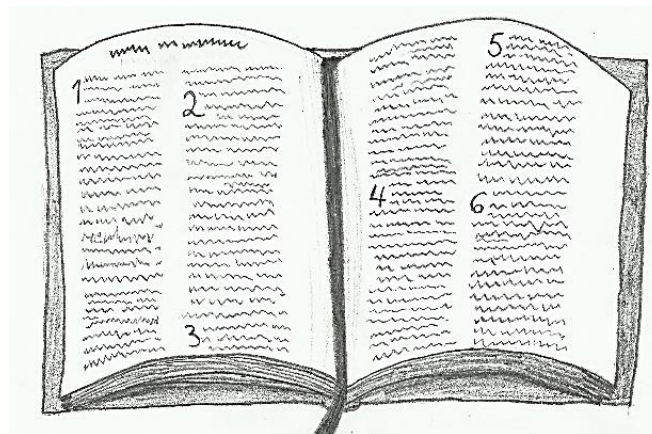
Jak našel rabín Mesiáše

Jeden z vynikajících rabínů v Uhersku J.Lichtenstein, zemský rabín v Tápio-Szele, byl velmi ctěn židy i křesťany. Zemřel roku 1901 v pokročilém věku 85. let. Jednou se mu dostal do ruky Nový zákon. Začal ho číst. Byl překvapený a nadmíru rozveselen nad tím, co v knize našel.

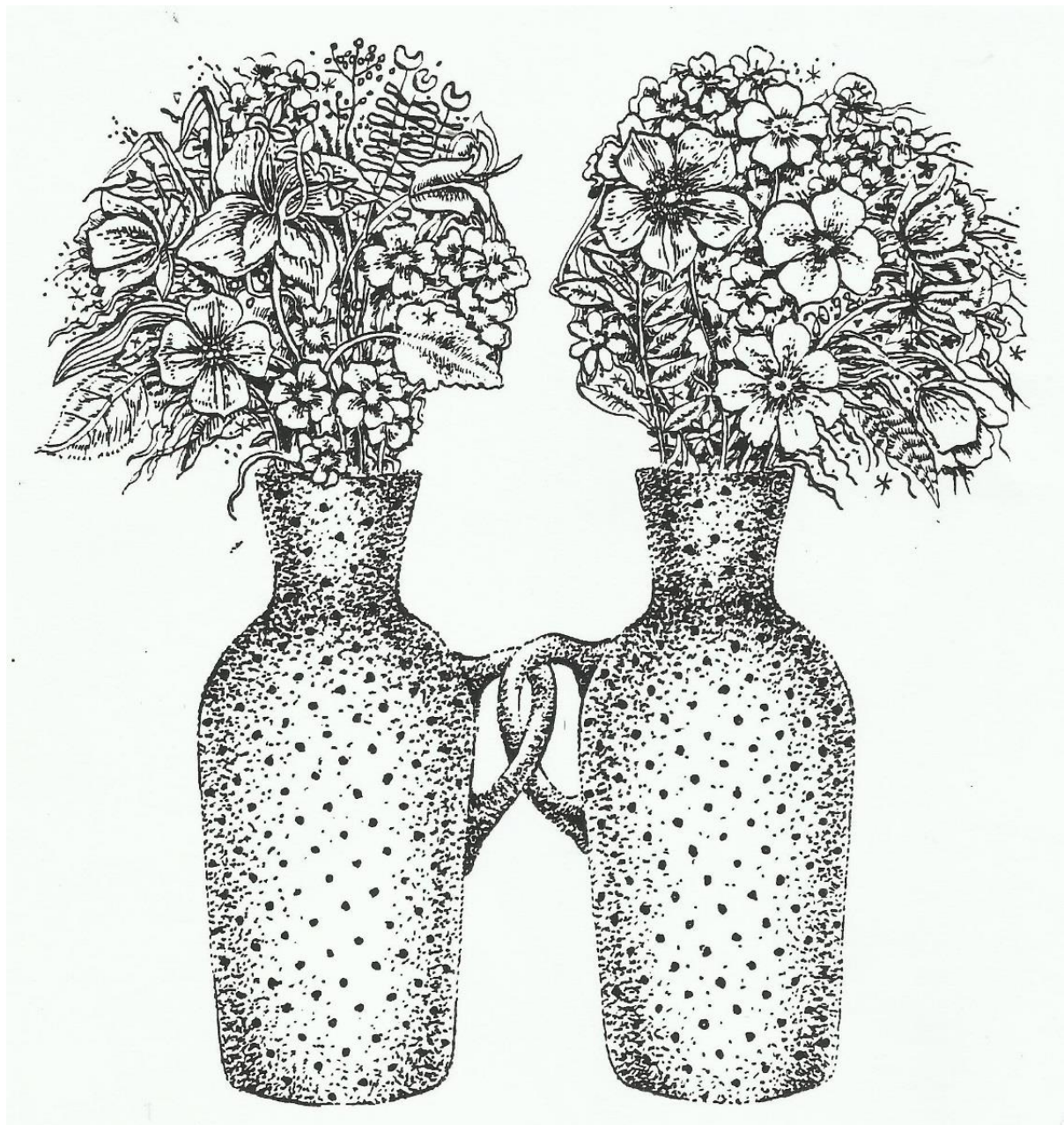
„Vzal jsem Nový zákon ze skrytého koutu. Asi před čtyřiceti lety jsem ho vzal židovskému učiteli. Nyní jsem začal obracet listy a číst. Jak mám popsat dojmy, které jsem tehdy prožíval? Ani z poloviny jsem nevěděl o moci a slávě této knihy.

Myslíval jsem si, že Nový zákon je nemravný pramen pýchy, nadutého sobectví, nenávisti a násilí toho nejhoršího druhu. Když jsem ho otevřel, cítil jsem, že jsem jím zvlášť a zázračně zaujat. Do mé duše náhle zasvítla sláva a světlo. Hledal jsem trní a našel jsem růže. Objevil jsem perly místo kamení, místo nenávisti lásku, místo pomsty odpuštění, místo otroctví svobodu, místo pýchy pokoru, místo nepřátelství smíření, místo smrti život, spasení, vzkříšení a nebeské poklady.

Z každého řádku, z každého slova proudil židovský duch. V této knize knih jsem našel balzám pro každou bolest duše, potěchu v každém soužení, lék pro každou ránu, obnovení víry a vzkříšení k novému Bohulibému životu.“

VRÁBLOVÁ,
ADELA

ilustrační kresba
jindřichtolesť

Retro foto pro tento měsíc

Přečetli jsme si ve sborových časopisech:

Sestry, nezapomeňte, že se můžete na našem bleším trhu výhodně zbavit toho, co vám doma překáží. Nezapomeňte vzít s sebou manžela.

Potřebujeme osm nových obleků pro náš sbor. Důvodem je přijetí několika nových členů a zchátralost některých starých.

Věřícím, kteří mají děti a nevědí to, oznamujeme, že v přízemí máme dětský koutek.

Barbara je stále v nemocnici a potřebuje dárce krve. Má také problémy s usínáním a prosí, zda by jí někdo nemohl zapůjčit nahraná kázání pastora Jacka.